

FIG. 13. BONT AARDEWERK UIT HET KUSTGEBIED (JONGE PLAATSELIJKE STIJL).

ontbreekt, samenhangt. De wijze waarop de gezichten zijn gemodelleerd, de aanduiding van de einderste ledematen door breede, witte strepen en nog verschillende minder in 't oog vallende eigenaardigheden laten ons hieromtrent niet in twijfel. De plaatselijke variaties binnen het eigenlijke Chimu-gebied daarentegen, zoals de in fig. 6 afgebeelde dubbele, zwarte kruiken van Cajamarca met hun vogelkoppen en hun menschenhoofden met in tweeën verdeelde haarkuif en de bonte, buikige vazen zonder oor met hun beschilderde, soms ook plastisch versierde bovenhelft en hun eigenaardig zeester-ornament (fig. 11 en 12), zoals ze wel

te Trujillo gevonden worden, zijn, ondanks hun lokalen type, onmiddellijk herkenbaar als echte Chimu-keramiek. Ook het aardewerk uit den Inka-tijd (fig. 7 en 8) is meestal gemakkelijk te herkennen. Evenals de Tiahuanaco-keramiek (fig. 3) is het gekenmerkt door eenvoudige vormen, zoals bekers, schaaltes e. d., meest zonder plastische versiering, maar fijn beschilderd. Terwijl de Tiahuanaco-ornamentiek echter de griligste figuren vertoont, die, zoals gezegd, veelal ten sterkste herinneren aan de mythische gestalten van de monolithische poort, munt het Inka-aardewerk uit door sobere, meest geometrische ornamenten en gedemp-